

פרשת במדבר

פרשת במדבר

"מִן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעַלָּה כָּל יָצָא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצַבְאֹתָם" (במדבר פרק א' פס' ג')

"האם אלוקים
שכח אותו???"

הנה לנו דוגמא נפלאה שאירעה במלחמת "שלום הגליל" בשנת תשנ"ב: סיפר החייל רפאל אוסטרוב: חודש תמים היו החיילים מרותקים למוצב נידח אי-שם בלבנון, ומאז חופשתם האחרונה לא זכו לשמוע את קולה של אמא כיוון שבמלחמה זו הפלאפון לא היה מצוי... והנה בשבת בצהריים "באה הישועה"

לחיילים.
למוצב הגיעה ה"חייגנית", הלא היא הניידת, שלאורכה מותקנים שמונה עמדות טלפון.
"יש לכם שעתיים בדיוק כדי לפטפט עם מי שאתם רוצים!"
-שאג נהג החייגנית עב הכרס בקולו האימתני- "אתם לא המוצב היחיד בגזרה, וגם במוצבים אחרים אוהבים לפטפט".

כל החבר'ה עטו כמובן על המציאה כמוצא שלל רב, וניצלו כל רגע פנוי כדי לשוחח עם המשפחה ועם החברים. רק רפי, הדתי במוצב, לא השתתף בחגיגה.

הוא נשאר ספון בחדרו, כשהוא רכון על חומש ומנסה לשווא לעיין בפרשת השבוע.

'הם לא מצאו זמן אחר לשלוח את החייגנית חוץ מבשבת...'
-רטן בליבו- 'איפה הרב החטיבתי?'

"רפי!מה קרה לך?! למה אתה לא הולך להתקשר הביתה?"-

שאלו אותו החברה ואף הוא, כיהודי הגון, השיב בשאלה: "שכחתם ששבת היום?"

"אז מה אם שבת היום?"- שאל בתום נמרוד, הקיבוצניק המתולתל-

"זה ממש פיקוח נפש לדבר עם ההורים המודאגים!

ומה עם 'כבד את אביך ואת אמך'?"

אחרים הציעו עצמם כ"גויים של שבת", הם יחייגו בשביל רפי וגם יחזיקו לו את השפופרת- שרק ידבר.

ואולם שום דבר לא שכנע את רפי "הסרבן".

אחרי שחלפו השעתיים המוקצבות למוצב, ניגש הנהג הקשוח להתניע את החייגנית, אך לשווא, המנוע לא הראה כל סימן חיים.

כדי להרגיע את הנהג הנרגן, לקחו אותו למטבח, כמובן...

עם צאת השבת האיצי החבר'ה

ברפי:

"יצאו כבר 3 כוכבים אז טוס מהר

וטלפן!"

אחרי שהתקשר לכל מי שרצה,

הציעו החיילים לנהג לנסות את

מזלו שוב אולי הרכב יזוז. וראה

זה פלא- המנוע נדלק מיידית!!!

כרגע התברר הנס שמשמים עצרו

את הרכב עד מוצאי -שבת שגם

רפי יוכל להתקשר.

מסקנה:

אדם שמקיים מצווה למרות הלחץ החברתי של הסביבה, זוכה לדרגה גבוהה ושכר גדול, ואם הוא עומד בקשיים הוא יכול לזכות לניסים...

לעיתים נדמה לאדם כי המקיים את התורה והמצוות יוצא נפסד אם זה בממון, או ב"הנאות החיים" או בכל דבר אחר בו הוא מוגבל. ברם אנו המקיימים תורה ושומרים על מצוותיה יודעים כי התורה היא הנותנת חיים לעושיה.

התורה אינה מגבילה אותנו אלא מציבה לנו תמרורי חיים, וכמאמינים בבורא עולם אנו יודעים שקיום מצוותיו אינו גורם לנו להפסד ממון או לכל מגבלה אחרת. הדוגמא הבולטת היא שמירת שבת. פעמים נדמה לנו שכתוצאה משמירת שבת אין אנו יכולים לעשות וליהנות מדברים המותרים למחלליה. אך ההפך הוא הנכון, בשבת אנחנו זוכים להרבה מתנות שגם אנו נוכל בהם לזכות...

(אור דניאל)

אלוקים לא שוכח
אף אחד !!!